

DEO OPT. MAX. VNI ET TRINO, VIRGINI DEIPARÆ, ET SANCTO LVCÆ ORTHODOXORVM MEDICORVM PATRONO.

QVÆSTIO MEDICA.

QVODLIBETARIIS DISPVATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS XI. FEBRVARII.

M. IACOBO GAMARE Doctore Medico, Præside.

An fascinum impedit Coitum?

985

SEXVS in perfectis animalibus est potestas commiscendi corpora in gratiam generationis, in diverso partium genitalium temperamento, & dissimili conformatione posita: quam fecibus ingenerant progenitorum semina, quæ si calida ambo fundantur in complexu, mares: si frigida, feminas præceant. Dextræ quidem omnes corporis partes vberiori calore perfusæ sunt; si tamen gentilitio nomini virilem stirpem quæris, spe-nimium incertâ, sinistrum testem præligaueris; frustra quæ exoptes coniugis sinum. Tumultuaria feminum proleccio geminos mares & feminam in vna & eadem vteri parte non raro includit. Vteri femini, cum deciditur, iam impressa est alterutrus delineandi sexus facultas, non in vnum quam in alterum procliuor: quem destinavit, cum nulla vis inimica frangit; idcirco femina nusquam in marem euasit, nec est naturæ degeneris opus mutuum, multo minus monstrum, vt Hermaphroditus & Eunuchus. Quippe sexus animalia eiusdem speciei diuisit, non vt deterius à præstantiori; sed vt ambo essent perfecta, varique obirent munera, rursus vnit, dum mutuo adhæsu, aruum genitale colunt, & generationis operi incumbunt vt sint perpetua: Sic sexus eandem speciem variat, & assimilat. Quid mari similis quam femina? vnde illâ similitudine pronubâ, & amoris conciliatrice, ruunt in amplexus, & duo vnum sunt impellente commiscendi corporis desiderio, quo mutuo flagrant: hoc sane nunquam irritum est aut inane in belluis: at nobis nuptiæ non raro sunt inauspicatæ. Attamen vir potens eius operæ non insolens, nec moris commeatu, aut segnescere spiritus interceptos, aut neruos omnes tactumque proflus obstupescere.

CONVENIUNT diuersi sexus vt resoluta vtrimque femina cocant, sine hac commixtione, nulla mulier habuit in vtero, ne molam quidem, quam sola generat: in hanc feruntur animalia quæque naturali impetu, instigante feminis erumpentis titillatione; quâ feræ catulliant stato veris tempore, nos quolibet, viri tamen brumâ, mulieres æstate magis. Vbiq; exundant in nobis sanguis & semen ex vberissimo caloris innati fonte; ideo trepidamus toto corpore ad conspectum & memoriam eximij vultus, ad oscula, & quemuis palpum, & delicias alloqui: his enim coitus incentiuis commouetur genitalis humor, & in flatum ac veluti spumam versus, occulta pandit partium omnium spiracula; patentiq; aluco per caua hepatis & lumborum affluit largissimè; & si solutior libidinis ab attritu pruritus perurat genitalia, confertim excutunt cæteræ partes spirituusum illum humorem, non quia molestus est, sed quia sponte sua confluit ad excretionem in arterias, neruos, & meatus feminales: tum riget mutuum, & durat in tenticinem; moxque nouissima venit voluptas, dum testes semen etiam in sequiori sexu, iam diu à se confectum, in illoque motu perfectum eubrant: quo in opere feruentes, omnem rapiunt partium familiam, vt interea cessent omnium functionum munera præter *diuina*. Quid igitur inhibeat mares patulas vteri terebrare latebras: vt amissum pudorem desceat virgo, in ludâ non est necesse cruentari lectum, neque semper hymen disrumpendus est: arctior tantum subest vteri ceruix explicanda: quo quidem munere melius fungitur vir sanguine & flauâ bile, quam nigrâ suffusus; ebrio sobrius, maneque tantum ieiunus; politico & literato bellicosus; plebeis optimates quique: hique omnes de fascino, aut nodo veneris rariis conqueruntur.

SEV genitale lupi alliget malefica mulier, seu inane ex filo tortili vinculum neqat; ne puta malè ominata, inter stringendum nodum verba, aut quamlibet eius figuram durare in perniciem humani generis. Si te mater virum genuerit, mente non credulâ, aut pauidâ, nec languidiore mentulâ, incassum te fatuæ mulieris laquei diræque obstringent, quin illic virginitatis zonam soluas. Quemadmodum vulnus mali moris non sanatur vnguento sympathetico, aut eiusdem farinæ puluere, nec amuleto cedit inulta visceribus febris: præsertim cum vacillat in eâ superstitione ægotantis fides; (quæ sola internum spem animo, & deinceps corpori sanitatem reddit), sic licia incantata nunquam; sed pharmaca, & metus & desperatio morbos sæpius inuexere quibus nerui vigor flaccidus marcesceret. Libidinem certe crebrius inhiuit animi ægritudo, quàm medicamenta; etsi non desunt, quæ frigore suo semen gliscere prohibent; at si plurima propines, erunt non genitali tantum, sed reliquis etiam neruis funesta: si parcior manu veris, non proficis hilum: sic quæ iactantur *βρομματα* *ἀσθενήματα* & *ἐνταπὴς*, vt succum seminale, vel statum multiplicent; non tamen omnibus hominibus *αἰδιον ὄφελος*: sunt quos isthæc è genuino temperamento dimouent caloris excessus vt quibus bilis diluenda meliore succo, his mage conducet ad venerem, lactucam comedere, quam bulbos, erucam, & satyrium. Temperatis hominibus omnium optimè salacitatem ciet edacitas, modò non abeat in saginam, quæ vires prægrauat.

IΣΧΥΡΑ *βρομματα* statu distendunt ilia magis quam genitalia, & crebro vsu iccori tabem allatura, intuta sunt veneri acundæ; ex his quidem concinnare pocula quæ lasciuiam ingenerent, scelus est non omnino fictum: Ea vero illecebrosis ardoris stimulis destinatum pectus confodient nunquam, nec ad nuptias nolentem prolecebant: nefas est pariter & inanis labor venena conquirere quæ certa concitent odia, & animorum consensum, vnam vitæ huius iucunditatem, corrumpant. Pharmaca hæc, vbi attingunt hominum corpora, vario æstu sanguinem perturbant, nunquam tamen tam diris affectibus mentem implicant, nisi fortè æstuosus corporis calor fiat, fumique opaciores animi luminibus officiant, & insaniam moueant. Iam quis credat vllas esse fascino vires perstringendi corporis, cum quo nulla habet commercia: Anus malefica, etsi tetro aspectu, illuicue vultus deformi, truculentâ voce pueros exterreat, atque inter oscula putri narium & faucium halitu afflatus contaminet, illos tamen non excantabit vel caufarios, vt ob id macrescant, multoque minus virum obligabit, ne se marem probet; cum prostat sponsa in rubente sedens fascino vt simul abdicato pudore alterum trudent fabulosum fascinum. Ecquæ enim vis in fascinantis obtutu? Ex oculis non emicant spiritus, non eminus valent medio aëre illæso, in alieno corpore spiritus inquinare, aut innocens membrum mutilare. Secus si quoties nocendi auditate flagrat inuidorum animus, vel oculus ad subitum quodlibet fastidium & ad nutum immitis phantasia, malignos suos spiritus velut sicarios ad nostram perniciem adornaret; precariam traheremus animam inter abditos & vndique strictos infestos mucrones, sic non mitius ageretur cum humano genere, si nuncupatâ semel imprecatione, quamdiu nodum stringit scelestâ mulier, tandiu sistatur impetus seminandæ prolis, præter reliqua naturæ desideria vehementissimum in homine, quando & quantum opus est, non aberrans.

NEQVE tamen quociens & quantum volumus, vocata Venus venit, partes quas libido suo iuri mancipauit, moueri non valent, si ipsa defuerit, & nisi ipsa vel vltro vel excitata surrexerit. Aliquando motus ille importunus est nullo poscente, aliquando destituit inhiantem, & cum in animo concupiscentia feruet, friget in corpore. Miraris quam multiplici noxa fecunditas periclitetur, cum homo sit genitalis succi ditissimus inter animalia & paucis admodum desit commodâ partium temperies & conformatio: attende quanta perturbatione corpus vniuersum perturbet vel vna voluptatis eius recordatio: momentò cernes illuc cuncta vergere naturæ subsidia, quò genitor spiritus summus huius rei arbitretur, reliquos sibi congeneres vocat; qui fuit in superis partibus calor, præcepta ad infernas deuoluitur, fluens scrotum succingitur, vterri spongia statu crescit in solidum robur, non perpetuo sanitatis signo, quia hæc pariter conueniunt ægris & sanis, nisi infestet pedum perfrigeratio, quam vitare oportet, quiquis mulierem vel fomum initurus est. In vtroque etiam cum fluit sudor, non manant feminis profluvia, neque cum spiritus eo in opere feruidos aliò raptat mentis ægritudo, quæ plurima in amantibus. Hunc animus impar, odium & obreclatio à corpore dissociat; illi effera cupiditas moratur gaudia, vel Veneris ludibrio enervat; est quem iniquus pudor angit si fortè non expresserit dulcedinem, atque huic frigidus coit in præcordia sanguis; tum operis defecti conscientia vecordem intrat metus, & perculsâ mente ad superstitionem pronus, suique impotens maleficium inculcat, nescius hæc effe mentis vitia, quæ breui tempore emendat amica coniugis consuetudo, vel spes, quæ si inopina affluerit, posita formidine, securo virilitatis experimento docet alieno scelere obstringi non posse, aut funerari partem illam in qua residet το ὁμοῖον πᾶσι καὶ τῷ σώματι.

Ergo fascinum non impedit Coitum.

Proponebat Lutetiæ MICHAEL DE LA VIGNE, Parisinus. A. R. S. H. M. DC. XLIX.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Paulus Courtois.
M. Petrus Morian.
M. Guillelmus Petri Sch. Prof.

M. Ioannes le Prensot.
M. Nicolaus Crespon.
M. Ioannes Cousin.

M. Ioannes Vacherot.
M. Claudius Segryn Med. Regis Chr. Ord. & Reg. Reg. prim.
M. Simon le Lettier.

